STOP VERDEN, JEG VIL AF Maj 2012

Jeg kan ikke følge med mere og vil godt sættes af (mens der endnu er trinbrætter, hellere det, end ud på et sidespor). Højhastighedstoget kører, og det kører stærkt.
Det meste skal i dag foregår elektronisk, telefon, computer, internet og endnu mere avanceret, som jeg slet ikke kender ord for.
Jeg drømte om en alderdom med ro og fred, men "godmorgen" der bliver lagt pres på en, fra samfundet og de forskellige medies sider. Fra 2015 vil kommunen ikke have med én at gøre mere, når man ikke kan maile. Mon man så slipper for skatter og afgifter? - Nå nej, hvad så med folkepensionen! Kan du ikke finde ud af det, må du på kursus, bli'r der svaret.
Jeg orker det ikke - Jeg strejker. - Jeg troede, at så længe jeg selv kan koge min havregrød og vande mine potteplanter, så var man "fredet", men sådan er det ikke mere, måske i den sidste ende må kommunen kendes ved mig, - men den tid den sorg. - Så skal man muligvis have medicin og det bli'r måske doseret fra et computerprogram, man må håbe det er det rigtige, og ikke som på Sjælland, hvor 123 patienter fik forkert, på grund af en fejl, der var nok trykket på den forkerte knap.
Ja, det med at trykke på den rigtige knap, er Alfa og Omega for hele universet.
Nu er det nyeste indenfor salater: Skvalderkål, Brændenælde, Mælkebøtte, jeg kom til at tænke på, i mine børnedage, var det ukrudt, som vi gav kyllinger og høns. (Mon menneskene får kyllingehjerner deraf?)
Nu er det den omvendte verden, - jeg tror ikke en kyllingehjerne er ret stor, så måske kan alt det elektroniske isenkram klare det, så man ikke selv skal tænke mere, men bare trykke på en knap, og det kan nok læres på et kursus.

Det var et surt opstød denne gang.